

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement } Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription) } Uten " " 15,00 " "

Annonseprisene er: $\frac{1}{2}$ side (page) kr. 150,00 pr. gang (§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).
The Advertising $\frac{1}{2}$ " " " 80,00 " " " 11,50) — (" " 58,00) — (" " 80,00) — (" 4,00,—).
Rates are $\frac{1}{4}$ " " " 50,00 " " " 7,25) — (" " 36,00) — (" " 50,00) — (" 2,10,—).
 $\frac{1}{8}$ " " " 30,00 " " " 4,30) — (" " 21,75) — (" " 30,00) — (" 1,10,—).
 $\frac{1}{16}$ " " " 20,00 " " " 2,95) — (" " 14,30) — (" " 20,00) — (" 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum **kr. 5,00** (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være **forretningsføreren** i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

NR. 9

SEPTEMBER 1959

18 ÅRG.

INNHold

Frimerkene bes avstemplet til samlerbruk.	
Stemplingsvignettene m. m.	113
F. C. Svendsen 50 år	115
Nederlands frimerker	116
Gjennomhullede merker	117
Åpent brev til Frimerkjasalan, Reykjavik ...	117
Fra alle 4 verdenshjørner	118
Utstillinger	120
Kataloger	121
Mysteriet Tudal	122
De forente nasjoner	122
Meddelelser fra Poststyret	123
Klubbpreferater	123

Frimerkene bes avstemplet til samlerbruk. Stemplingsvignettene m. m.

Under ovenstående overskrifter har det i det senere vært en del innlegg om hvordan merker i en temasamling bør være avstemplet. I den anledning har det fra flere også vært vist til § 6 i Generalreglementet for internasjonale utstillinger under FIP's beskyttelse, Tematiske samlinger. Det kan da muligens være på sin plass her å gjengi hva denne paragraf 6 sier (også betegnet artikkel 6).

I en tysk oversettelse av paragrafen heter det: «Die gebrauchten Briefmarken sollen saubere und lesbare Abstemplungen tragen, die das auf der Briefmarke dargestellte Bild so wenig wie möglich verdecken. Die gebrauchten und die ungebrauchten Briefmarken dürfen ohne einen triftigen und speziell gültigen Grund nicht untereinander gemischt werden.»

Oversettelsen skulle bli som følger:

«De brukte frimerkene skal ha lette og lesbare stempler, som så lite som mulig dekker motivet (det på frimerket fremstilte bilde). De brukte og ubrukte frimerkene bør ikke uten en viktig og spesielt gyldig årsak blandes med hverandre.»

Som det går frem av første setning, skal stemplene være lesbare bl. a. På den annen side skal de heller ikke dekke motivet for meget.

Med et stempel som dekker bare et hjørne, kan man vel neppe vente å få et *lesbart* stempel. Med *lesbart* må forstås et stempel hvor stedets navn, dato og årstall fremtrer klart og tydelig (skarpt) og ikke levner tvil om hverken det ene eller det andre. Hvorvidt det med *lesbart* også skal forstås *hele stempelet*, altså hele stempelringen rundt, kan det vel diskuteres om, og er vel neppe trolig.

Imidlertid kommer faktor nr. 2 inn, *motiv*

skal dekkes minst mulig! Skal man ta tilbørlig hensyn til denne siste faktor, er det innlysende at man ikke kan la et «motivmerke» bli avstemplet etter et forut oppsatt skjema, slik tilfellet er med vignetten for avstempling av enkeltmerker. Det viser seg, som i så mange av livets forhold for øvrig, at det er vanskelig å lave bestemmelse som dekker alle forhold. Generelt kan man vel si at den prototypen som er fastsatt av Forbundet er riktig, men en mengde motivmerker vil sikkert bli ødelagt om postfolkene skulle nytte den 100 prosent, hva det jo naturligvis er «fare for» når intet annet er sagt. Man skal heller ikke kunne forlange at en postmann (kvinne) skal forstå seg på «motivet» og på egen hånd stemple riktig. Tar man imidlertid for seg et langt merke, ca. 35—40 mm, som slett ikke er så sjeldent i dag, ville sikkert dette merket få spolert sitt motiv om postmannen (kvinnen) satte stempelet midt på merket. I slike tilfelle er det jo klart at man med fordel kunne plasere stempelet på den ene eller annen side av merket (høyre eller venstre), slik at motivet ble berørt minst mulig, og at man likevel fikk et *lesbart* stempel. Det er her altså tenkt på et merke med «grunnlinje» 35—40 mm. Har man et merke med de samme dimensjoner i høyden, vil man nesten bestandig finne motivet fra midten av merket og nedover. Et stempel på midten, som foreskrevet, ville da uvegerlig igjen ødelegge motivet, mens et stempel øverst på merket (eventuelt nederst) ville ha vært det eneste riktige. Jeg tror vignetten for avstempling av enkeltmerker bør utgå. Den er for kategorisk i sin form, og vil i det lange løp bli til mer skade enn gagn. Den kan være allright for bruksmerkene, som jo her i landet fra før av er så stygge at de neppe blir verre med et stempel midt over hele fronten, og dessuten bryr man seg jo mindre om slike merker som kan fås for en slik og ingenting. Men ulykken er nettopp ute i de tilfelle hvor vi får et minnemerke eller to. Man kan ikke vente at postfolk i all travelheten skal sitte og tenke på at her har vi et spesielt merke som ikke skal behandles som alle de andre. Nei, bort med prototypen for enkeltmerker og la oss få den ordningen at det ved jubileumsemisjoner, i hvert tilfelle blir gitt anvisning på hvordan merkene skal avstemples for at motivet ikke skal bli ødelagt. Det må kunne la seg gjøre å sende ut en prototype i god tid i forveien, slik at så å si samtlige postkontorer hadde denne å se etter når merket(-ene) forelå. Det ser ut som om postfolk selv er blitt klar over at postetaten og de selv er begynt å bli en *upopulær* etat og et *upopulært* folkeferd (ikke for tidlig for øvrig) hvis man skal tro på lederen i siste nr. av postetatens eget organ. Her er en liten anledning til å vise at man virkelig er

service-minded, og at man ikke fortsatt ser på et brev med litt uvanlig frankering og som man ber om å få litt bedre behandling på enn hva det til daglig presteres, som hår i suppa!

Man blir heller ikke 100 prosent bestyrket i troen på at alle innen etaten er obs. på at tiden nå er inne til å ta skjeen i en annen hånd, når som undertegnede ble for meget kort tid siden (på Oslo hovedpostkontor) vitne til at ens rek. brev — ja, ikke bare undertegnedes, men samtlige slike brev som ble innlevert før ens egen tur kom i vedkommende luke, ble kastet tvers over rommet fra det sted vedkommende, mottagende postdame satt, til en disk hvorpå det fra før av var allehånde rare ting, som bl. a. vedkommende dames bag eller kurv (med hank på). Brevene havnet som best det falt seg etter å ha truffet nevnte kurv og/eller andre ting. Mitt brev, som var litt stort, fikk en ettertrykkelig medfart da det traff hanken på kurven. På min forespørsel om det var slik rek. brev skulle behandles, fikk jeg til svar at det var ingen annen måte å gjøre det på, da vedkommende ikke hadde tid til å reise seg og bære brevet bort til nevnte hylle hver gang. Dessuten inneholdt vel ikke brevet mitt noe som kunne gå i stykker? Litt sent å tenke på det i tilfelle når brevet alt var kastet. Imidlertid tillot jeg meg å foreslå en kurv anbrakt på hennes pult, hvori brevene kunne legges, som når tiden ble beleilig, kunne bæres bort til denne hyllen eller benken. At alminnelige brev blir behandlet som skurefiller mange ganger, er man jo blitt mer eller mindre immun overfor, men et rek. brev som man betaler i dyre dommer for å få frem til nærmeste *postkontor*, burde man vente fikk litt mer omsorgsfull behandling. I alle fall er det da ikke nødvendig å demonstrere åpenlyst overfor kundene hvor nonchalant sendingene blir behandlet! På toppen tillater man seg å bli dødelig fornærmet naturligvis, fordi kunden tillater seg å uttrykke sin forundring over den mildest talt brutale behandling ens brev er blitt utsatt for — og dette var før stemplingen!

Det er heller ikke oppbyggelig å høre en postfunksjonær som brøler bak den boksen man er iferd med å åpne, at «nå fårri se tel å få igjen boksen der før en fryser ihjel her inne!» Personlig har jeg aldri holdt postboksen åpen mer enn noen sekunder ad gangen, og denne gangen holdt jeg altså på å åpne den, hva jeg da også gjorde vedkommende oppmerksom på.

Postverket har fått sin personalsjef, avlønnet i en av de høyeste lønnsklasser i staten. Man husker at han ble tilsatt etter hård konkurranse med andre søkere, med andre ord skulle man i den ansatte ha fått den best kvalifiserte. Jeg har alltid trodd at en personalsjefs første og siste arbeid — for ikke å si største og viktigste arbeid —

besto i å få «den rette mann (kvinne) på rette plass». Dette pleier i alle fall å være slagordet, om man ellers ikke ser så mye til virkningen av det i det praktiske liv. Man må med beklagelse tilstå at noen radikal endring bortimot dette slagordet har jeg altså ikke merket siden Postverket fikk sin spesielle mann til å ta seg av denne meget viktige side av etaten, for ikke å si den aller viktigste. Og særlig galt må det jo stå til når postfolket selv (meget rosverdig for øvrig) tar saken opp og sier omtrent som så: Nå må noe gjøres før vi blir for upopulære. Vi må arbeide for å få igjen den tillit og posisjon vi hadde før. — Mange med meg vil håpe at populari-

teten vil gjenvinnes, men da det erfaringsmessig er lettere å rive ned enn å bygge opp, så vil det sikkert ta sin tid. Personalsjefen særlig bør være obs. på at slike tilfelle som de jeg har nevnt ovenfor, *ikke* drar i den riktige retningen, og bør sørge for å få fjernet slike funksjonærer som åpenbart ikke passer for stillingene de er satt til å ivareta. Kanskje litt hyppigere, personlige inspeksjoner foretatt av personalsjefen i egen (høye) person i de forskjellige ekspedisjonsrom (haller) rundt om ikke ville være av veien? Det er rart med selvsyn, selv om man for anledningen skulle bære fargede briller.

Red.

Personalia.

F. C. SVENDSEN, BERGEN — 50 ÅR.

Den 14. september fylte Bergens Filatelist-Klubs mangeårige formann og forbundets nylvalgte styremedlem *F. C. Svendsen*, for mange kanskje like godt kjent under signaturen FCS, 50 år.

Å runde en slik milepel forplikter, man har tråkket sine barnesko, og man har ikke bare samlet frimerker, men det som viktigere er — erfaring og livsvisdom. Vi har derfor troppet opp på Svendsens kontor for å fritte ham litt ut om *hans* samling. Det er såvisst ingen mann tynget av årene vi treffer, og vi er derfor raskt frempå med hvordan det føles å runde de 50.

— Intet å beklage, kommer det kjapt, — enhver alder har sin egen charme, sin egen rytme, sine egne krav. Det gjelder derfor å innrette seg best mulig etter det. At årene går, er jo livets gang...

FCS er en allsidig herre, hans interesser er mange, og han spenner vidt — fra hagearbeid og husmaling til oppvask — fra fiske og friidrett til hyttebygging — fra bridge til genealogi — fra frimerker...

— Ja, *det* er nå eneren — hogger han oss av, og når vi så beskjedent forsøker oss med et

«hvorfors?», har vi vanskelig for å få pennen til å følge med.

— Det er interessant, det er lærerikt, det er skaperglede, det er forskerglede — men kanskje det viktigste av alt — gleden ved å gi til andre det man har lært. Ta for eksempel juniorarbeidet — eller administrasjonen av klubben — se den vokse opp til en virkelig klubb i ordets rette betydning, der eldre og unge uten forskjell, uansett stilling og yrke, er *ett* — der de alle hygger seg sammen — der de i fred og ro kan dyrke sin hobby — der de kan få fornøden avkopling fra dagens øvrige arbeide. Og så er det jo *lærdom* alt man får på denne behagelige måten, lærdom som alltid kan komme til nytte i det daglige liv, om man bare selv har evnen til å dra nytte av den.

Det gikk en lang stund før vi fikk pusten igjen, og da vi forsøkte oss med et spørsmål om klubblivet...

— er som familielivet. Det ene er en livsbe-
tingelse for familien/samfunnet — det annet for klubben/forbundet. Klubblivet florerer i Bergens Filatelist-Klub i dag som aldri før, det samler medlemmene, det fremmer fellesinteressen, det skaper glede og det bidrar til å skape venner for livet.

— Hyggelge minner? Ja, dem er det mange av, fra landsmøter og fester både her i byen og ellers i landet. Og så mange venner både innen- og utenlands gjennom bytteforbindelser, gjennom personlige besøk og gjenbesøk til glede for begge parter.

— Og så det største objektet i samlingen — gullkornet til slutt.

— Noen gullkorn kan nok alle finne, det er imidlertid ikke så lett å leve etter dem. På vår

livsreise mot øst er vår viten ufullkommen, og det er til oss selv å gjøre livsreisen best mulig for at den kan stå som et eksempel også for dem som kommer etter oss.

Kjøpmann F. C. Svendsen er født i Bergen 14. september 1909. Ble medlem av Bergens Filate-

list-Klub i 1940, styremedlem i 1942 og formann i hele 9 år, fra 1950 til 1959. Bytteleder fra 1941 til 1956, sekretær i Norsk Filatelistforbund og forretningsfører for Norsk Filatelistisk Tidsskrift 1946—1956. Styremedlem i forbundet fra 1959. Innehaver av BFK's høyeste utmerkelse, Storkors av Den Blå Løve.

Eé.

Nederlands frimerker.

Av Nick. J. van Dijk.

(Etter data fra «Speciale Catalogus 1959 - 18de Ed. - van de Nederlandse Vereeniging van Postzegelhandelaren - Postbus 111 - Den Haag - Nederland.)

(Forts. fra side 93.)

V.

UTGAVE 1869—1871.

Fra 1869 til 1871 ble det utgitt en serie på 6 merker i lave verdier fra 1/2 cent til 2½ cent. Riksvåpen i en krans av eke- og laurbærblad. Utkast J. Vürtheim. Gravert av Virey Frères i Paris. Uten vannmerke, diverse tagginger. Boktrykk av Joh. Enschedé & Zonen, Haarlem.

- Nr. 13 — 1/2 cent brun (1871)
- » 14 — 1 cent svart (1869)
- » 15 — 1 cent grønn (1869)
- » 16 — 1½ cent rosa (1869)
- » 17 — 2 cent gul (1869)
- » 18 — 2½ cent fiolett (1870)

Først i ark på 150 merker (15 rader à 10) for 1 cent svart, 1 cent grønn, 1½ cent og 2 cent, senere for alle verdier i ark på 200 merker (20 rader à 10). Tykt papir for de første opplagene, senere tynnere, også gjennomsliktig, lett stripet og blålig. Forskjellige fargenyanser.

Der fins følgende tagginger:

- A. Linjetagging 14 kg (fintagget).
- B. Kamtagging 13¼ kg.
- C. Kamtagging 13¼ gg (grovtagget).

Alle verdier forekommer utagget. De må ha bred rand for at man kan være sikker på at taggene ikke er klippet av.

Fargenyanse- og tagging-skjemaet ser slik ut:

- Nr. 13 — 1/2 cent brun, A-B-C
- 1/2 cent brun på blålig papir, B-C
- Nr. 14 — 1 cent svart, A
- 1 cent gråsvart, A
- Nr. 15 — 1 cent grønn, A-B-C
- 1 cent blågrønn, B-C
- 1 cent smaragdgrønn, B
- 1 cent grønn på blålig papir, B-C
- Nr. 16 — 1½ cent rosa, A-B-C

- Nr. 17 — 2 cent gulbrun, A-B
- 2 cent gul, B-C
- 2 cent gul på blålig papir, B-C
- Nr. 18 — 2½ cent fiolett, A-B-C
- 2½ cent lilla, B-C
- 2½ cent fiolett på blålig papir, B-C

Platefeil:

1. Uten punktum i nederste hjørne til venstre: 1 cent svart, tagget A, 1 cent grønn, tagget A og B.
2. Splittet nederste rammelinje: 1 cent svart.

Der fins mange prøvetrykk i forskjellige farger, og merkene forekommer med overtrykk: SPECIMEN. Merkene ble ugyldig til frankering fra 31. oktober 1879.

UTGAVE 1872—1888.

Seriën består av 10 verdier i normal størrelse og 1 verdi i stort format. Portrett av Kong Willem III. Utkast kongebilde av H. F. C. ten Kate. Utkast ramme av Joh. Enschedé. Gravyre utført av E. Schilling. Uten vannmerke. Diverse tagginger. Boktrykk: Joh. Enschedé & Zonen, Haarlem.

- Nr. 19 — 5 cent blå.
- » 20 — 7½ cent sjokoladebrun.
- » 21 — 10 cent rød.
- » 22 — 12½ cent grå.
- » 23 — 15 cent oransjebrun.
- » 24 — 20 cent grønn.
- » 25 — 22½ cent blågrønn.
- » 26 — 25 cent fiolett.

- » 27 — 50 cent gulbrun.
- » 28 — 1 gylden gråfiolett.
- » 29 — 2½ gylden rød og blå (stort format).

De 10 første verdier ble trykt i ark på 200 merker, men nr. 29 i ark på 50 stykker. Papiret er forskjellig, undertiden tynt og gjennomsiktig, også grovt eller blålig. Der fins mange prøve-trykk i forskjellige farger, og alle merker forekommer med overtrykk: SPECIMEN.

Tagging er følgende:

- A. Linjetagging 14 kg
- C. —»— 13¼ × 14 kg
- D. Kamtagging 12½ : 12 kg
- E. —»— 11½ : 12 kg
- F. Linjetagging 14 gg
- G. Kamtagging 13½ : 13¼ gg
- H. —»— 12½ : 12 gg
- J. —»— 11½ : 12 gg
- K. —»— 12½ kg
- L. —»— 12½ gg

Tagging- og fargenyanse-skjemaet ser slik ut:

- 5 cent — ultramarin — A-C-D-E (4)
- mørkblå — D-E (2)
- blå — G-H-J-K-L (5)
- gråblå — L (1)
- 7½ cent — sjokoladebrun — H (1)
- 10 cent — rød — C-D-E-G-H-J-K-L (8)
- stenrød — L (1)
- 12½ cent — grå — G-H-J-K-L (5)
- 15 cent — oransjebrun — C-D-E-G-H-J-K-L (8)
- 20 cent — grønn — A-C-D-E-G-H-J-K-L (9)
- 22½ cent — blågrønn — H (1)
- lysblågrønn — L (1)
- 25 cent — mørkfiolett — D-E-F-H-J (5)
- lilla — G-H (2)
- mattfiolett — K-L (2)
- gråfiolett — L (1)
- 50 cent — gulbrun — D-E-G-H-J-K-L (7)
- 1 gylden — gråfiolett — H (1)
- 2½ gylden — rød og blå — A (1)

Der fins mange platefell i denne serien. De viktigste er:

- 10 cent — 1. Loddrett rift foran pannen.
- 2. Hvit flekk ved tinningen.
- 3. Splittet T.
- 15 cent — 1. Flekk i nederste hjørne til høyre.
- 2. Tykk rammelinje til høyre.
- 20 cent — 1. Punktum bak 20-tallet.
- 2. Brukket venstre rammelinje.
- 3. Brukket høyre rammelinje.

- 25 cent — 1. Splittet T (sjeldenhet).
- 2. Brukket venstre rammelinje.
- 3. Flekk i håret.
- 4. Flekk i skjegget.

- 50 cent — 1. Åpent våpenskjold.
- 2. Flekk i venstre våpen.

Merkene ble ugyldig til frankering fra 31. desember 1899.

(Forts.)

Gjennomhullede merker.

Herr Georg Johansen, Kvalsund pr. Hammerfest, opplyste i NFT nr. 4/59 at han bl. a. hadde gjennomhullingen A. M. på 10 øre løve, og ville gjerne vite hvem som hadde utført denne.

I anledning av forespørselen har Troms Filatelistklubb skrevet til herr Johansen som følger:

«Vi har merket oss at De i nr. 4 av tidsskriftet etterlyser opplysninger om blant annet gjennomhullingen A. M.

Denne gjennomhullingen skriver seg fra firma Arthur Mack, Tromsø. Vi har flere av dem blant våre dubletter.»

Videre har herr Geo. M. Gjertsen, Nord-Lenangen, skrevet til red. i sakens anledning som følger:

«Jeg viser til spørsmålet om gjennomhullede merker og kan meddele at hullingen A. M. ganske sikkert gjøres av Arthur Mack i Tromsø. Dette firmaet gjennomhuller sine merker fremdeles. — Jeg har grunn til å tro at «V. M.» også tilhører en Mack.»

Åpent brev til:

Frimerkjasalan, Reykjavik.

Det er bestandig en tilbakevendende glede å motta de sirlige innbydelser til å kjøpe Islands vakre frimerker, og det er sikkert mange fler enn jeg som har fått trykksaken angående de to nye luftpostmerker som kom 3. september d. å. Det brev som her omtales, var datert 20. juli i år, og konvolutten er MASKINSTEMPLET 27. juli 1959!

Vi kan vel være enige om at det er en nokså stor inkonsekevns å postlegge reklame for salg av frimerker i maskinstemplede konvolutter.

I sin store alminnelighet er neppe noen frimerkesamler interessert i maskinstemplede konvolutter, og vi blir irritert når et annet lands postverk gjør reklame for maskinalderen på denne måten.

Tidligere fikk jeg bestandig slike brev fra Island med vakker frankering, og jeg håper, også

for Islands egen skyld, at man vil gå tilbake til det tidligere system, som ihvertfall har lettere for å appellere til kundene.

I skrivende stund vet jeg ikke hva vårt eget postverk gjør vis-à-vis sine utenlandske forbindelser, men det burde ihvertfall være internasjonal konvensjon at ufrankerte eller maskinstemplede forsendelser fra postverk bare ble brukt

innenfor dets egne lands grenser, særlig når det gjelder kunngjøring av nye frimerker.

En liten ting til bør nevnes. Både svensker og dansker har ofte skrevet GATAN på brev til Norge. I det nevnte sirkulære står: Kirkegatan 20. Det heter GATEN her i Norge, noe jeg ber Dem vennligst bruke heretter. — Oslo skrives også uten aksent.

Henrik Thrap-Meyer.

Fra alle 4 verdenshjørner.

Norden:

GRØNLAND:

29. oktober 30 øre av kong Frederik IX typen i rød farge. Nåværende farge blå. De som måtte ønske å få merket avstemplet på Grønland, Godthåb, kan fra og med 20. september sende inn til Den grønlandske Handel, Grønlands postvæsen, Strandgade, København, adresserte konvolutter sammen med betaling for det antall merker man måtte ønske seg. Bestillinger må være innsendt innen 30. september d. å.

NORGE:

Primo september to nye verdier i den kurserende bruksserie, Kong Olav V, 30 øre fiolett og 55 øre gråblå.

Utenfor Norden:

ENGLAND:

Følgende nye verdier i den kurserende serien er gitt ut med grafittlinjer på baksiden: 2½, 4 og 4½ d. Videre er 1 d. og 2/6, 5 sh. samt £ 1 i den kurserende serien utgitt med det nye vannmerket St. Edward krone.

FORENTE STATER:

Det røde-hvite-blå «Flagg»-merket som ble sendt ut 4. juli 1957, er blitt trukket tilbake fra salg ved «Filatelist-luka» i Washington, D. C., fra arbeidstidens slutt den 28. november 1958. Generalpostmester Arthur E. Summerfield meddeler at det ble trykt i alt 80 millioner av dette merket.

Da merket ble til salg i Washington, D. C., ble det solgt 1 302 188 merker. 523 879 førstedags avstemplinger ble sendt ut. Victor S. McCloskey Jr. hadde «unnfanget» merket, mens C. A. Brooks hadde gravert flagget og J. S. Edmondson det øvrige utstyr. Dette var det første USA-merke som ble trykt på den nye Giori pressen.

Fra samme dag ble de to andre minnmerkene fra 1956 trukket tilbake fra salg, nemlig 3 cent svart og oransje Nassau Hall, og 3 cent King

Salmon (konge-laks) fra serien Wildlife Conservation (vilt-fredning).

GREKENLAND:

En serie på 6 verdier viet oldtidens greske teater er sendt ut for noen tid tilbake. Verdiene er: 20 og 50 l., 1, 2.50, 3.50, 4.50 og 6 dr. Samtlige flerfarget.

ITALIA:

I den kurserende serien er utgitt 100 l. brun og 200 l. grå.

NEDERLAND:

19. september årets 2 Europa-merker i verdiene 12 cents lys karmin og 30 c. grønn. Årets Europa-merker er tegnet av Walter Brudi, professor ved Die Kunsthochschule i Stuttgart. Nederland og Frankrike deltok ikke i konkurransen om årets Europa-merker, da begge disse land tidligere har fått sine utkast antatt. Det er som kjent Belgia, Frankrike, Italia, Luxemburg, Nederland og Vest-Tyskland som står sammen om å utgi disse Europa-merker med samme motiv for samtlige 6 land. Sveits og Tyrkia har også utgitt spesielle Europa-merker, men med sine egne motiv. Årets Europa-merker vil være til salg i ca. 2 måneder, mens de derimot vil ha frankeringsgyldighet til 1. januar 1961. De tekniske data er som følger: Format: 25 × 36 mm. Kamtagging: 14 × 12¾. Papir uten vannmerke, og ark à 100 merker. Merkene kan bestilles ved The Post Office Philatelic Service, Den Haag, Nederland.

7. oktober 2 minnemerker i verdiene 12 og 30 c. i anledning av 30 års dagen for opprettelsen av KLM.

NEW ZEALAND:

16. september årets velgjørenhetsmerker. Verdiene er 2 d. + 1 d. og 3 d. + 1 d. Motivene er gjengivelse av to av New Zealands fuglearter. nemlig: «Tete»-fuglen og «Poaka»-fuglen. Det er

ellers besluttet at velgjørenhetsmerkene, som kommer hvert år, for fremtiden skal ha fugler som motiv. Format: 21 × 37 mm. Ark à 120 merker. Fargene er henholdsvis gul, sepia og svart samt svart, hvit og rød. Merkene vil også foreligge i miniatyrark på 6 merker.

Av velgjørenhetsmerkene for 1958 ble det solgt som følger:

Av 2 + 1 d.: 3 694 732 stk. og 1 410 000 miniatyrark. Av 3 + 1 d.: 3 561 231 stk. og 1 440 000 miniatyrark.

POLEN:

21. juli en serie på 3 verdier, 40 gr. grønn og svart, 60 gr. rød og svart samt 1.50 zł. blå og svart, viet 15 års dagen for folkerepublikken Polens beståen. Format: 21,25 × 25,5 mm. Merkene er perforert.

24. juli 2 minnemerker i verdiene 60 gr. lys grønn, mørk grå og svart samt 1.50 zł. gråblå, grønn, rød og blå, i anledning av den internasjonale esperantokongress som fant sted i Warszawa. Format: 25,5 × 31,25 mm. Merkene er perforert.

27. juli 2 minnemerker i verdiene 60 gr. flerfarget og 2.50 zł. flerfarget, viet den 7. internasjonale ungdoms- og studentkongress som fant sted i Wien. Format: 25,5 × 31,25 mm. Merkene er perforert.

PORTUGAL:

30. august en minneserie på 2 verdier, 1 esq. og 5 esq., begge flerfarget, i anledning av byen Aveiros 1000 års jubileum. Format: 34,5 × 25,5 mm. Kamtagget 13. Opplag henholdsvis 9 og 1 million.

RUSSLAND:

6. juli to merker, flerfarget, med dyremotiv. Begge merker har verdien 40 k. Merkene kommer i tilslutning til en tidligere utsendt «dyreserie» på 8 merker. Ark à 25 merker.

16. juli to merker, flerfarget, med fisk som motiv. Verdiene er: 40 k. - størje, og 60 k. - laks. Ark à 80 merker.

16. juli et minnemerke i verdien 60 k., flerfarget, i anledning av 150 års dagen for den franske lærer Lois Brails fødsel. Brail er kjent som oppfinneren av blindeskriften. Ark à 25 merker.

16. juli et minnemerke i verdien 40 k., svart og lilla, viet tartarpoeten Musa Djalil. Musa Djalil ble tatt til fange av nazistene og torturert. Han døde i Moabit-fengselet i Berlin og er nå hedret med titelen: Helt av Sovjetunionen. Ark à 80 merker.

20. juli et suvenir-ark i verdien 40 k., utagget, viet den russiske utstilling i New York. Flerfarget.

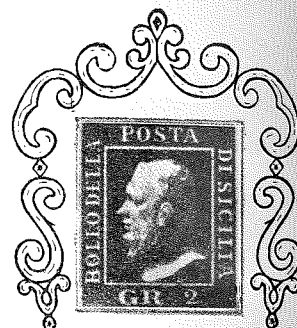
SPANIA:

Fra Spania kommer melding om at den 1ste internasjonale filatelistkongress vil finne sted i Barcelona omkring slutten av mars 1960. I forbindelse med kongressen skal det også holdes en internasjonal frimerkeutstilling. 3 prospekter om saken foreligger allerede, og flere er lovet å følge. Interesserte kan henvende seg til: Comisión Ejecutiva del I Congreso Internacional de Filatelia. Fábrica Nacional de Moneda y Timbre. Plaza de Colón 4, Madrid.

TYRKIA:

3. august en turistserie bestående av 24 frimerker. Motivene er hentet fra følgende byer i Tyrkia: Edirne, Elazig, Erzinean, Erzurum, Eskisehir, Gaziantep, Giresun, Gümüsane, Kakkari, Isparta, Istanbul og Izmir. Hver av de nevnte byer er representert med 2 verdier, nemlig: 5 og 20 kurus. Opplag av hver verdi: 1 million. Format: 26 × 36 mm og 24 × 29 mm. Merkene er trykt hos Courvoisier i Sveits.

Utstillinger:

1859 - 1959

SICILIA 59:

Utstillingen finner som kjent sted i tiden 16. til 26. oktober d. å., og åpningsdagen nærmer seg altså med raske skritt. Ifølge siste melding fra organisasjonskomiteen (ultimo juli) er anmeldernes antall inntil da ca. 500, som vil kreve ca. 2 500 rammer. Utstillingsobjektene vil bli fordelt i 9 forskjellige paviljonger, slik at én paviljong vil bli viet luftpostsamlinger, én motivsamlinger, én Sicilias frimerker osv. osv. En internasjonal filatelistbørs vil være åpen så lenge utstillingen varer. Børsen vil holde til i en egen paviljong, hvor man vil finne 200 utsalg og 40 «stands». — De tyske besøkende har leid et eget skip for anledningen. En av de sist anmeldte er dr. Dupont, Brussel, som tok Grand Prix ved INTERPOSTA med sin fabelaktige samling av de spanske førsteutgaver. Ved siden av den internasjonale Grand Prix og nasjonale Grand Prix står det 50 gullmedaljer og mange andre medaljer og hederspriser til disposisjon for den 28 mann sterke internasjonale jury, blir det meldt.

Kataloger.

Catalogue France & Colonies Générales (frc. 2.00 «tunge»). 18. utgave. 1849—1960. Utgiver: Ed. Berck, 6, Place de la Madeleine, Paris.

Hendig format (11,5 × 15 cm), løsladssystem, godt trykk med mange og gode illustrasjoner, 214 sider, sterkt spesialisert. En førsteklasse katalog for dette samlefelt. Anbefales på det aller beste for interesserte i det franske «Commonwealth»s frimerkeutgaver. Sproget er fransk. *Red.*

Briefmarkenkatalog Deutschland 1960, 36. årgang. Opplag: 65 000. Utgiver: Verlag Richard Borek, Braunschweig, Tyskland.

Greitt format, kartong omslag, 181 sider. Godt trykk og papir, gode klisjéer (selvom forminske-
de). Pris: DM 2.95.

Katalogen omfatter Altdeutschland, Deutsche Kolonien, Deutsches Reich. Deutschland etter 1945, tyske krigsmerker 1914—18 og 1939—45, Böhmen & Mähren, Generalguvernment, Saar-
gebiet, tyske heftemerker. Gjennomsnittlig prisforhøyelse fra fjorårets katalog ca. 25—30 prosent. De katalogiserte priser oppgis å være dagens netto-priser for dette områdes frimerker (i Tyskland). Anbefales. Sproget er tysk. *Red.*

Müller-Katalog 1960: Schweiz/Liechtenstein. 29. opplag. Utgiver: Ernst Müller, Basel, Sveits. Format: 13 × 20 cm. 256 sider med mer enn 1 032 illustrasjoner. 3 451 frimerker er katalogisert med realistiske priser. 5 637 prisendringer er foretatt, opplyser forlaget, samtlige oppad, og betegnes som rekord siden katalogen første gang så dagens lys for 29 år siden. Utmerket papir, trykk samt gode illustrasjoner (selv om forminskede). Kartong omslag. Pris USA dol. 1.00, *porto inkludert*. Utmerket filatelistisk frankering. På anmodning sendes en «nøkkel» som angir Scotts nummer sammenliknet med Müller-katalogens nummer. Denne «nøkkel» er altså gratis! Språket er tysk. Katalogen anbefales på det beste for samlere av dette interessante område. Firmaet leverer også filatelistiske *servietter*! Pris pr. 10 stk.: Frc. 0.75, pr. 25 stk.: Frc. 1.50, og pr. 100 stk.: Frc. 4.50. Anbefales overfor klubber til bruk ved sammenkomster. Serviettene, som er rikt dekorert med frimerkemotiv, er av papir. *Red.*

Facit 1960, specialkatalog nordiska ländernas frimärken. Utgiver: Frimärkshuset AB, Mästersamuelsgatan 3, Stockholm, Sverige. Pris: Sv. kr. 8.00 (n.kr. 12.40 inkl. omsetningsavgift).

Presis, som vanlig, kom Facit inn ad døren i august, og dermed er det klart at sommeren er definitivt forbi, og frimerkesesongen er begynt!

Slik som været imidlertid ter seg for tiden, kan det vel hende at sesongen, almanakken til tross, lar vente litt på seg. Men tilbake til Facit. Katalogen er i år nøyaktig 10 sider større enn den var i fjor. Nyheter i det forløpne år samt utvidelse av den gamle tekst, er årsaken hertil. Med hensyn til nye opplysninger er disse forståelig nok best hva de svenske merker angår. Men de øvrige nordiske land får også etter hvert tilleggsopplysninger som gjør katalogen mer verdifull som rådgiver også for de samlere som beskjefter seg mer med disse enn med Sveriges utgaver. Jeg kan dog ikke være enig i at Norge nr. 2, sitrongul og mørk brunoransje, settes i henholdsvis sv.kr. 150 og 75! Disse to farger bør prises likt. De er begge så sjeldne at man gjerne kan sette begge i sv.kr. 150 pr. stk. for den sakens skyld, men å preferere den sitrongule med hele sv.kr. 75, er etter min mening galt (dessuten er jo den «sitrongule» lettere å «fremstille» — som kjent!). Galt er det også å gi de eldre skillingsmerker, særlig Norge nr. 2/8, et pristillegg på fra sv.kr. 2—5 når merket bærer et nummerstempel! Det er jo en mengde nummerstempler som er mer alminnelige enn stedsstempler. Jeg mener det også er galt å nytte andre fargebetegnelser på de respektive lands utgaver enn hva det spesielle lands spesiallitteratur fastsetter. Jeg vil her vise til Norge nr. 13, 3 skill. 3, bl. a., som i årets katalog er oppført med a. gråfiolett og b. grållilla. B-fargen bør erstattes med: Rødlig fiolett. Det er jo nettopp den rødlige tonen som bl. a. kjennetegner denne nyansen fremfor den alminnelige, og noe særlig grått kan det vel neppe sies at denne fargenyansen bærer preg av.

I 1959-utgaven var det som en forbedring tatt inn en såkalt Stempelavdeling (mellom side 64 og 65). Denne er tatt ut i årets katalog. Det mener jeg er uheldig, men utgiveren har vel hatt sine meninger med det.

Prisene, særlig for de eldre utgavers vedkommende, viser ellers jevnt over stigning. Norge nr. 1 er således høynet fra sv.kr. 50 til sv.kr. 60, uansett avstempling. Her skulle det etter min mening vært gjort forskjell på de forskjellige avstemplinger imidlertid. Dette bør rettes i neste utgave, likeledes opplagets størrelse, som jo ikke er 2 millioner, men 2 018 200. Videre vil jeg for nr. 1's vedkommende også tillate meg å foreslå at fargebetegnelsen blå/grønnblå blir erstattet med: a) Blekblå, b) Mørk blå (dyp farge), og c) Grønnblå. B-fargen er minst 20 prosent bedre enn a-fargen, og c-fargen igjen minst dobbelt så god som denne. (At Norgeskatalogen bare sier «blå i nyanser», bør ikke avholde noen fra å katalogisere minst disse tre hovedfarger for Norge nr. 1's vedkommende.)

For øvrig har jeg vanskeligheter med å kunne forsonne meg med at Norge nr. 87/89 og nr. 176 — provisoriene fra 1905 og 1929 — skal katalogiseres umiddelbart etter nr. 15!, og nr. 85/86 umiddelbart etter nr. 21, 7 skilling 1872! Tanken bak denne ordningen kan forstås, men et provisorium, som det som regel dreier seg om, kan etter min mening neppe henføres til en tidligere utgave «med samme utseende», som angis som årsaken til denne «nyordning». Særlig vanskelig blir det å fordøye når «hovedmerket» har verdiangivelse i skilling, og provisoriet har verdiangivelsen i øre. Jeg vil tro at en liten fotnote under «modermerket» med henvisning til provisoriene ville ha vært en riktigere vei å gå.

Hva prisene for øvrig angår, er disse som vanlig angitt både for ubrukte og brukte merker. For de eldre utgavers vedkommende finner vi også priser angitt for vedkommende merke på brev, i par og striper (helt opp til 5 strips for enkelte merkers vedkommende) samt 4-blokker. En utmerket ting.

Litt kritikk til tross, som man naturligvis ikke behøver å være enig i, er årets katalog med sin for øvrig vakre utførelse, godt papir, trykk og klisjéer, utmerkede beskrivelser av merkene, deres varianter og gode gjengivelser av disse, et

førsteklasses oppslagsverk og fortrinnsvis rådgiver for samlere av Nordens frimerker med deres biland. Jeg anbefaler den til disse på det beste. Språket er som vanlig svensk. Katalogen fås kjøpt hos frimerkehandlere, bokhandlere og ellers direkte fra forlaget.

Red.

Mysteriet «Tudal».

I Tidsskriftet nr. 4/59 har H. B. et innlegg med tittel: Mysteriet «Tudal». H. B. skriver at Tudal ligger i Hjartdal herred i Telemark. Det er riktig, men da H. B. forteller at Tudal ligger *syd* for Siljan, tror jeg han har satt kartet opp-ned, idet Tudal ligger langt fra Siljan i nordvestlig retning. — Man kan selvfølgelig bile f. eks. fra Horten over Kvelle og Siljan, men da må man om Skien og videre opp i Telemark. Tudal ligger i nærheten av Gaustafjell, og fra Tudal bestiger de fleste turister Gausta.

Med hensyn til stempelet Tudal, har jeg 10 øre med enringstempel, både skrevet for hånd og med stempel.

I det trykte album Norske Poststempler samt i den trykte fortegnelse over Norske Poststempler 1846—1894 står navnet stavet Tudal, og da skulle vel navnet være riktig. Peder Jensen.

De forente nasjoner og „internasjonale“ merker som samleområde.

Av Dr. T. Guthe.

Allerede i 1922 erkjente Sveits de «internasjonale» frimerkers filatelistiske berettigelse da Wilhelm Tell og Helvetia merkeseriene ble overtrykt med «Société des Nations» (SDN) til bruk for Folkeforbundets *tjenestepost*. Publikum og vanlige samlere kunne derfor ikke skaffe seg disse merkene ubrukte, og stemplete var de heller ikke lette å få fatt i. Opplagene var dessuten små, ca. 35 000. I de følgende år ble merker av samme og liknende type overtrykt «SDN Bureau International de Travail» til bruk for Det Internasjonale Arbeidsbyrå (BIT). De ble benyttet inntil 1944. En del tilleggsserier ble da overtrykt «Courrier de la Société des Nations» og «Courrier du Bureau International de Travail». Også disse kom i begrensede opplag. Dette var i krigens siste dager, men Folkeforbundet eksisterte fremdeles, selv om det vesentlig fungerte som forvaltningsorgan for det praktfulle Fredspalasset i Genf. Etter 1945 overtok De forente nasjoner (FN) eiendommene i Genf til eget bruk og installerte sitt Europakontor i Fredspalasset, mens dets hovedsete ble opprettet i USA. Først midlertidig i Bronx, N.Y.

(Hunter College), så på Long Island (Lake Success), for så å flytte inn i permanente bygninger i New York City ved årsskiftet 1950—51. Her ble så FN's eget postverk opprettet, og de første FN frimerker så dagens lys i 1951.

I de nesten 25 år som forløp før Folkeforbundet opphørte å virke, var som nevnt opplagene av de overtrykte sveitsiske merker relativt små. Flere varianter, feiltrykk og forskjell i overtrykk, papir og lim gjorde disse merkene til et interessant, men lite påaktet samlerområde som relativt få beskjeftiget seg med. Mange av disse merkene er nå uhyre vanskelige — for ikke å si umulige — å skaffe, og prisene er høye. Etterat FN opprettet sitt eget postverk i New York og begynte å utgi egne frimerker, inntok Folkeforbundsmerkene sin naturlige plass som forløpere for de virkelige «internasjonale» frimerker, som nå var en realitet, og samlerinteressen for Folkeforbundsmerkene øket og prisene steg. Gode samlinger fra denne periode er nå meget verdifulle. Nylig ble en meget komplett Folkeforbundssamling bestående av ubrukte og stemplete enkeltmerker,

blokker med varianter, feiltrykk, tjenestebrev, særstempler etc. utbudt til salgs (10 bind) for 10 000 US dollar.

Avstemplingen «Société des Nations» ble benyttet for all tjenestepost ved Folkeforbundets postkontor i Fredspalasset i Genf inntil 1. januar 1947. Avstemplingen «Nations Unies» har siden da vært benyttet av dette postkontor. I de påfølgende år fikk etterhvert en rekke av FN's internasjonale særorganisasjoner enten hovedkvarter eller underkontorer i Genf. Noen av disse fikk kontorer i Fredspalasset — benyttet dets postkontor, og posten gitt avstemplingen «Nations Unies». Dette gjaldt for eksempel Verdens Helseorganisasjon fra 1946—48. Andre organisasjoner hadde kontorer utenom Fredspalasset og hadde andre stempler. Men det sveitsiske postverk fant det snart nødvendig å gå til utgivelse av nye tjenestemerker for disse organisasjonene. Verdens Helseorganisasjon fikk således i 1948 overtrykt til tjenestebruk «Den lille landskapsserie» (Yvert nr. 354—61) og «Historiske motiver» (Yvert nr. 275—78) samt i 1950 «Landskap og teknikk» (Yvert nr. 338—53). I 1950 fikk også FN's europeiske kontor sine tjenestemerker (Yvert nr. 296—315), Det Internasjonale Arbeidsbyrå (BIT) fikk sine (Yvert nr. 316-26), og det samme gjaldt IRO, Flyktningeorganisasjonen (Yvert nr. 354-61). I merkene for FN's epropéiske kontor finnes en rekke ettertraktete feil i overtrykket. Alle disse merker kunne kjøpes gjennom Fredspalasset postkontor og det sveitsiske postverk, men kunne ikke benyttes uten på tjenestepost. I 1955 ble det undertegnet en postavtale mellom de internasjonale organisasjoner og det sveitsiske postverk, hvorved FN's Europa-kontor fikk sine egne merker (Yvert nr. 362-68) som ikke var overtrykte og som hadde betegnelsen Nations Unies og FN's emblem. De har også påskriften Helvetia. Etterhvert har også de øvrige internasjonale organisasjoner med kontorer i Genf fått liknende merker. Således Arbeidsbyrået (BIT) i 1956 (Yvert nr. 369-74) og IOMM — Den Internasjonale Meteorologiske Organisasjon — (Yvert nr. 375-80), i 1957 Verdenspostforeningen UPU (hovedsete i Bern) (Yvert nr. 381-86) og Verdens Helseorganisasjon WHO (Yvert nr. 387-92), og endelig Den Internasjonale Telekommunikasjonsorganisasjon (UIT) (Yvert nr. 399-404). Også den såkalte «Organisation Internationale de l'Education» fikk slike «egne» merker. Det er verd å notere at denne organisasjon ikke er en teknisk særorganisasjon samordnet med FN, men at den utelukkende er en sveitsisk organisasjon med privat internasjonal karakter.

(Forts.)

Meddelelser fra Poststyret.

Feltpoststeder 1959.

I tiden 29. mai—14. juni 1959 var det i virksomhet et feltpoståpneri med navnet FESTSPILLENE BERGEN. Feltpoståpneriet hadde Bergen som overordnet postkontor. Post til/fra poststedet ble sendt over Bergen postkontor.

Under Landbrukets jubileumsutstilling på Ekeberg ved Oslo var det i tiden 11. juni—5. juli 1959 i virksomhet et feltpoståpneri med navnet LANDBRUKETS JUBILEUMSUTSTILLING OSLO. Oslo postkontor var overordnet postkontor.

Under repetisjonsøvelser i Nord-Norge var det i tiden 22. juni—12. juli 1959 i virksomhet et feltpostkontor med navn *Feltpost 46*. En del avdelinger som vanskelig kunne betjenes av Feltpost 46, fikk tildelt et stikkordnummer, Feltpost 70.

Post til Feltpost 46 og til stikkordnummeret Feltpost 70 kunne fra steder sønnenfor Narvik dirigeres til Narvik. Post fra Finnmark og Nord-Troms kunne sendes over Tromsø.

Under repetisjonsøvelser i Troms i tiden ca. 10.—30. september vil det være i virksomhet et feltpostkontor med navn *Feltpost 2*. En del avdelinger som vanskelig kan betjenes av Feltpost 2, vil få tildelt et spesielt nummer (stikkordnummer), nemlig Feltpost 3.

Norske poststeder.

1. september d. å. ble det opprettet brevhus II på Jan Mayen med navn *Jan Mayen*. Tromsø er overordnet postkontor, og post til brevhuset skal sendes dit.

Postanvisningstjenesten med utlandet.

Den 6. juli d. å. ble Saar-området administrativt overført til Forbundsrepublikken Tyskland. Dette medfører at postanvisninger til Saar-området heretter skal lyde på tyske mark (Dm) og pfennig.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

BERGENS FILATELIST-KLUB

Medlemsmøte avholdtes tirsdag 12. mai kl. 19.30 i Tinghusets Kafé under ledelse av formannen, Eivind Evensen. Fremmøtet var usedvanlig godt. Tegneren Nils Bøe og journalist Einar Erichsen, begge fra Bergens Tidende, overvar møtet.

Ragnar Olsen leste opp referat fra forrige møte. Referatet ble godtatt. Formannen redegjorde så for landsmøtet og representantskapsmøtet i Norsk Filatelistforbund. Det ut-

spant seg en del diskusjon vedrørende regnskapet for Tidsskriftet. Heri deltok Røssevold, Schou, Strand, Manum, Evensen og Ragnar Olsen.

Formannen refererte takkeskriv til Torsten Ahlström, Abo, for gaver mottatt til våre junior-medlemmer. Sigurd Pedersen ble gratulert med sølvmedalje oppnådd i Sverige for sin Irlands-samling.

Moldenhauer jr. ba om ordet og gjorde oppmerksom på at van Dijks advarsel i B.F.K.-nytt om Republikk Maluku Selatan tidligere har vært publisert av andre. Evensen benyttet her anledningen til å komplimentere van Dijk med hans utmerkede artikler om Nederland i Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Det ble heretter forevist en sjelden vakker film fra Nederland, utlånt av Wings Reisebyrå.

Man gikk så over til auksjonen. F. C. Svendsen var oppnevnt til auksjonarius og løste denne oppgaven på en utmerket måte. En rekke gode objekter ble auksjonert bort. Til slutt koset man *Ragnar Olsen*, referent. seg ved taffelet.

MOSS FILATELISTKLUBB

Møte ble holdt i ABC-kroen tirsdag den 21. april 1959. 11 medlemmer var til stede. — Formannen åpnet møtet med en liten tale for ingeniør Mürer, som nylig fylte 60 år, overrakte ham blomster. Mürer takket med stor veltalenhet. — Formannen refererte deretter

skriv fra Forbundet om landsmøtet og representantskapsmøtet. Videre forelå det innbydelse til en frimerkeutstilling i Polen ultimo august. Fra US Information Service forelå et skriv med 11 Abr. Lincoln-FDC. (1 og 3 c.) og 11 foldere med titelen «People to people» til utdeling blant medlemmene. — Stark fortsatte sin kavalkade og fortalte om begivenhetene i 1906. Han leste Bertrand Middelthons foredrag «Publikum og vi», som ble holdt i Grimstad FK 1. november 1942. — Siste møte før sommeren ble satt til 11. mai. — Trygve Jørgensen reiste forslag om at medlemmene setter opp byttehefter som kan sirkulere i klubben. Stark omtalte 9. november-merket fra Øst-Tyskland. Det er ikke å oppdrive i Vest-Tyskland. En frimerkehandler i Bremen var villig til å gi 75 DM for det. — Mürer la frem en del utvalgshefter til meget rimelige priser.

T. B.

Møte ble holdt i ABC-kroen mandag 11. mai 1959 kl. 19.30. 9 medlemmer var til stede. Referat fra de to foregående møter ble opplest og godkjent. Etter en del bemerkninger om det øst-tyske 9. november-merket ble det referert tre skriv, bl. a. innbydelse fra OFK til landsmøte i mai. Tidsskriftet ble drøftet med henblikk på de tre forslag om den fortsatte drift. Det ble hevdet at en måtte forsøke å spare inn en del ved forenkling av utstyret, uten at det går ut over innholdet. Bl. a. mente man at fargetrykk ikke var nødvendig. Edfeldt foreslo forhøyelse av bladpengene fra 10 til 15 kroner pr. år, med forenkling av utstyret, uten at det går ut over innholdet. Ingeniør Mürer, som skal representere klubben, ble gitt i oppdrag å fremholde dette synet på representantskapsmøtet. Stark kåserte deretter om feiltegnede frimerker og nevnte en rekke eksempler på feil fra kunstneres side, helt

fra det første britiske 1 d. merket med en ettbens engel og frem til våre dager.

Trygve Jørgensens forslag på forrige møte om opprettelse av en byttesirkel for klubbens medlemmer ble drøftet nærmere, og satutter for byttesirkelens virksomhet ble vedtatt. Til sirkelens bytteleder inntil første årsmøte valgtes Trygve Jørgensen. — Edfeldt foresto aftenens spørrekonkurranse, som ble vunnet av provisor Reimers. Bokpremier ble utdelt. — Møtet sluttet kl. 22.

H. Fr.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1453 ble holdt 25. mai 1959 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Anders Evensen. Det var møtt frem 69 medlemmer og 1 gjest.

Referat fra forrige møte ble lest opp og godkjent. Som nytt medlem ble opptatt: nr. 686 be-

styrrer Arne Kløvstad, Lillehammer. — Formannen beklaget at I. I. Jacobsen, som har fungert som klubbens auksjonarius i 18 år, har trukket seg tilbake fra dette verv, og overbrakte samtidig klubbens takk i form av en erkjentlighetsgave. — Sekretæren la frem nyheter og bytteønsker.

Disponent H. Durban-Hansen holdt deretter et foredrag: «Om gjenproduksjon og trykking av flerfarge-frimerke-plansjer», med demonstrasjon og lysbilder. Foredraget var basert på trykkingen av blåfargeplansjen som var bilagt siste Norges-katalog, og man fikk først høre litt om hvorfor det ble så mange fargevariasjoner på de eldre merkene, og hvilke vanskeligheter det bød på å fremstille plansjene trykkt teknisk. Særlig var det vanskelig å fremstille avvikende nyanser av samme farge, og da spesielt når man i dag ikke kan skaffe samme papir, trykkfarger eller gummi-ering som ble brukt dengang disse gamle merkene ble laget. En fullendt forfalskning av de eldste norske merkene blir derfor praktisk talt umulig. — Etter foredraget ble prøvetrykkene overrakt til klubben ved formannen, som takket og sa at plansjen var et godt hjelpemiddel, selv om ikke alle spesialistene var helt fornøyd.

Under den etterfølgende diskusjon refererte Thune-Larsen uttalelser fra utenlandske tidsskrifter, som ikke fant resultatet tilfredsstillende, og uttalte at man måtte trykke hvert merke i plansjen for seg for å få et 100 prosent godt merke. Schau fra Bergen gjennomgikk plansjen merke for merke og påpekte en del uoverensstemmelser. Thune-Larsen viste til det forbehold som var tatt i Norgeskatalogens forord, og spurte om man skulle gi katalogkomiteén fullmakt til å fortsette med de andre fargene eller droppe det hele. Schau mente at man burde gå videre i og med at resultatet var blitt så vidt godt. — Formannen takket for innleggene og lot Hansson slippe til med gratislotteriet.

Under Eventuelt spurte Holtan hvorfor medlemmene ikke hadde fått invitasjon til det nylig avholdt landsmøte. Formannen viste til melding i Tidsskriftet, og Jacobsen nevnte at møtet var kunngjort for medlemmene på klubbmøtet 20. april.

Møtet ble hevet kl. 21.45.

Harold Hvistendahl.